Ute Krause

ŠŤASTNÉ A SÝROVÉ!

Jak myšák Gouda slavil Vánoce

bambook

Ute Krause

ŠŤASTNÉ A SÝROVÉ!

Jak myšák Gouda slavil Vánoce

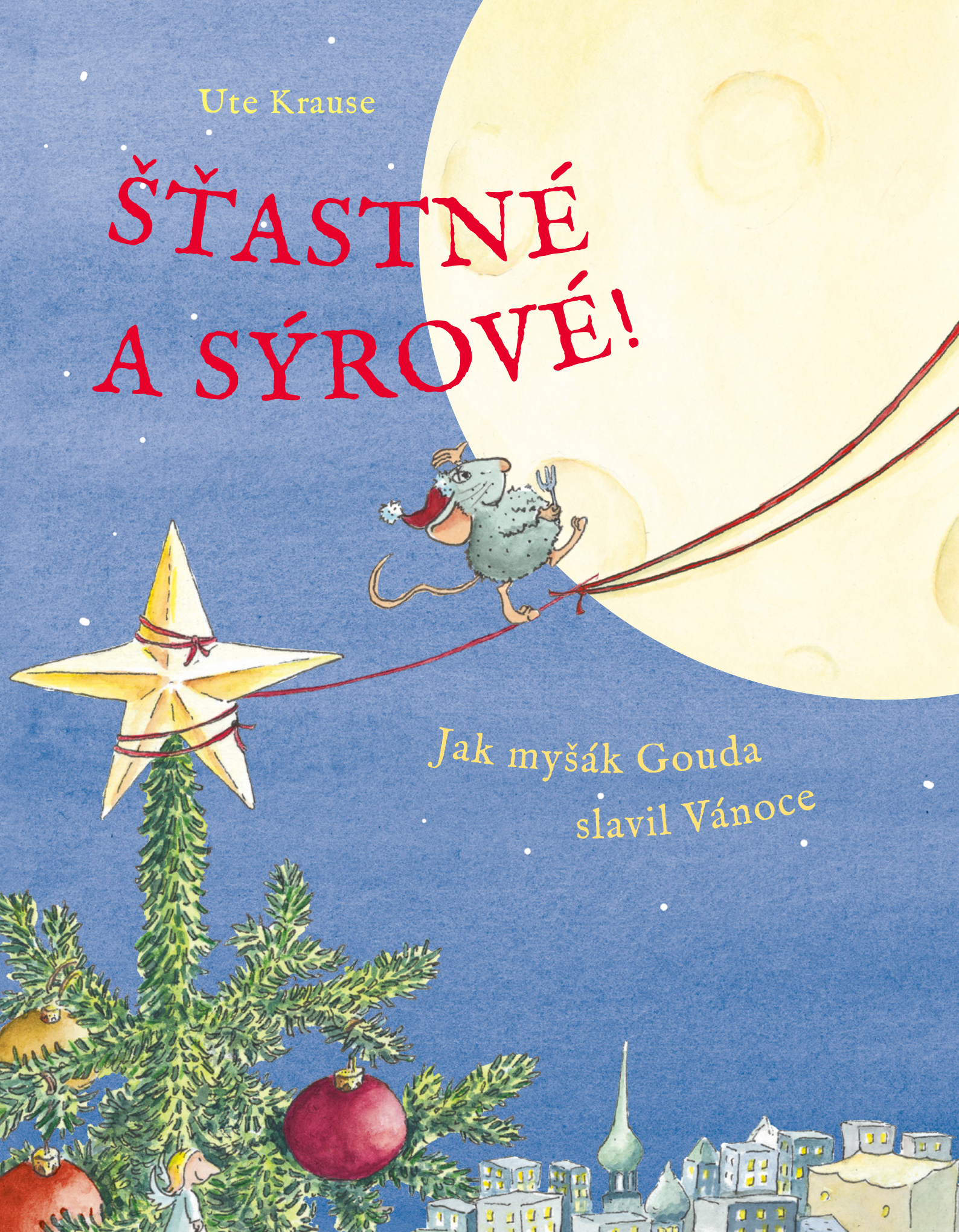

Ute Krause

ŠŤASTNÉ A SÝROVÉ!

Jak myšák Gouda slavil Vánoce

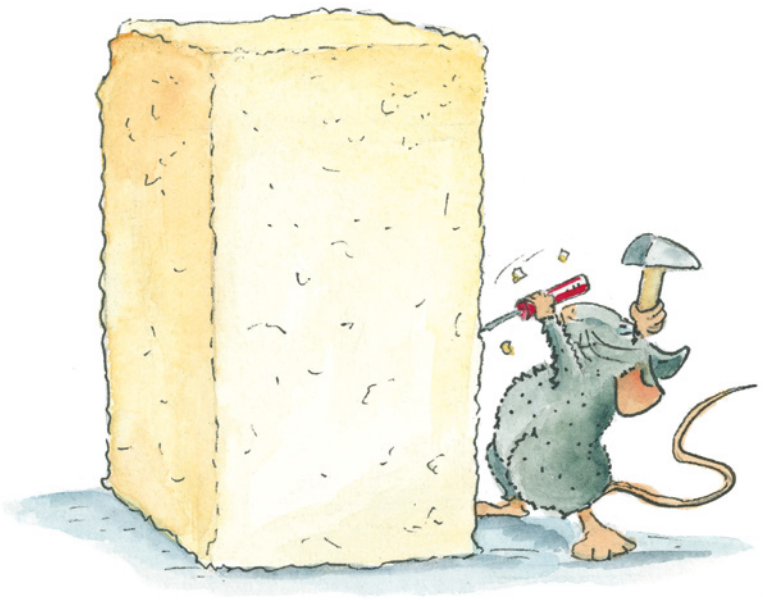

bambook

Myšák Gouda byl na světě moc rád…

… a rád sedával ve své myší díře, zvlášť když byla venku zima nebo ošklivo.
A stejně tak se už nemohl dočkat Vánoc a těšil se, jak si svůj domov pěkně vyzdobí.
Jen jedno mu chybělo ke štěstí…
Na štědrovečerní večeři potřeboval sehnat nějaký **úžasný sýr**.
Ale jak a kde ho najít? To není vůbec jednoduché!
Protože když se jedná o sýr, je náš myšák hodně náročný.

Žil totiž přímo pod schody obchodu s lahůdkami,
kde měli celý pult zarovnaný těmi nejvybranějšími sýry.
Všechny druhy sýra Gouda dobře znal,
každý už mnohokrát ochutnal a taky přesně věděl,
jak se každý z těch sýrů přesně jmenuje.
Vždyť si podle svého nejoblíbenějšího sýra
vybral dokonce i své jméno: **Gouda** Extra.
Ale na tyto Vánoce musel mít něco
opravdu velmi **neobyčejného**.
Něco, co ještě nikdy neochutnal,
a dokonce ani neviděl.

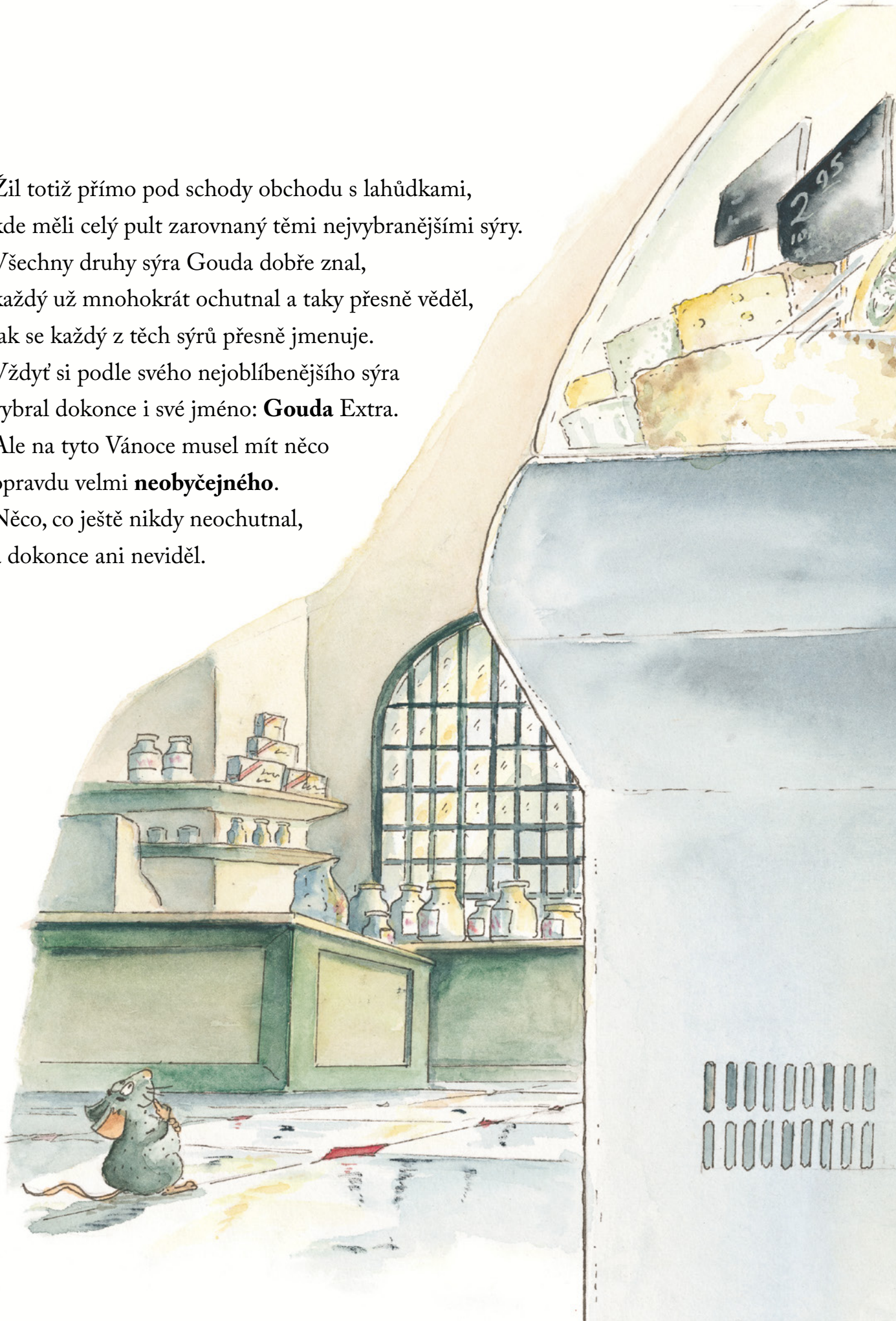

A tak se dal do hledání.

Zkoušel

velké sýry,

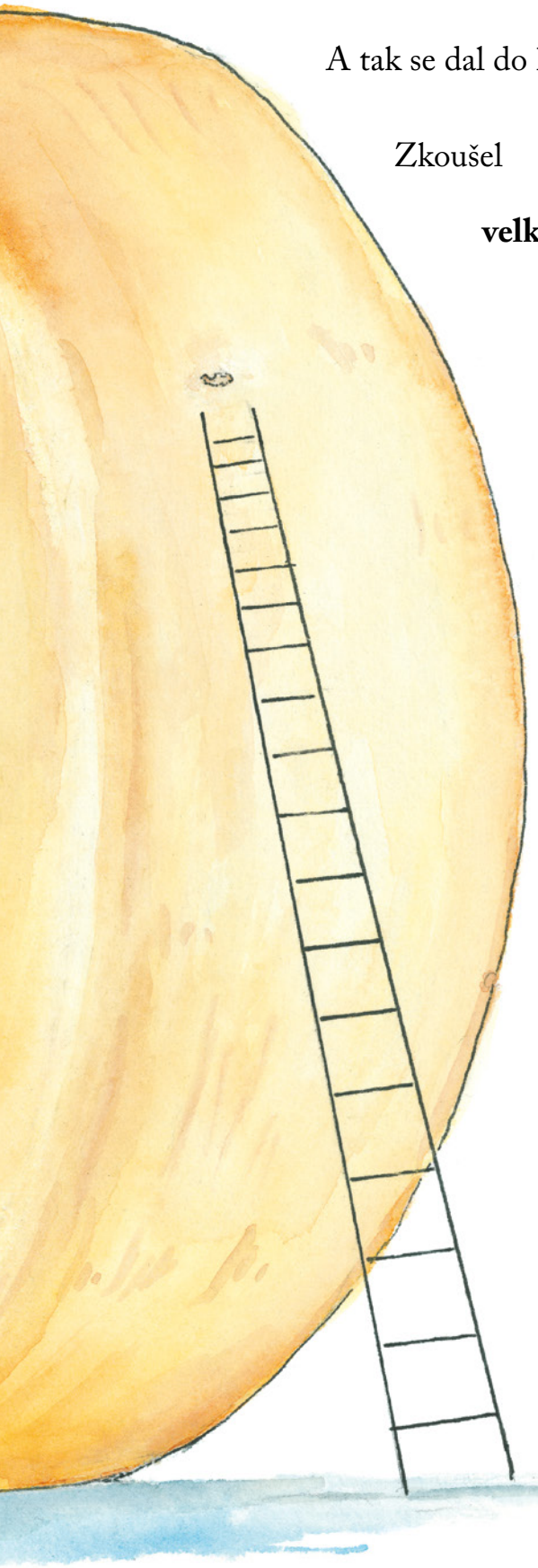

malé sýry,

mladé sýry,

uleželé sýry,

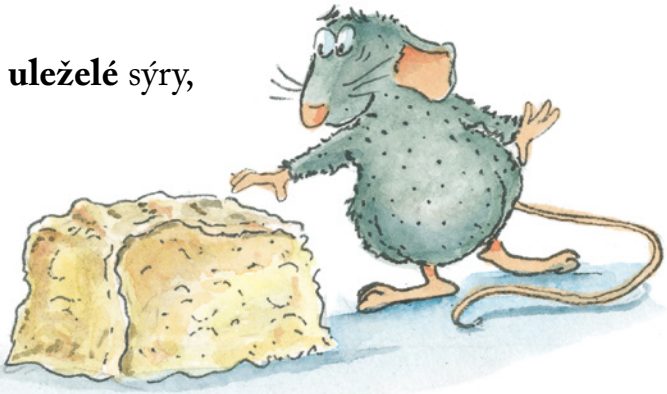

měkké sýry,

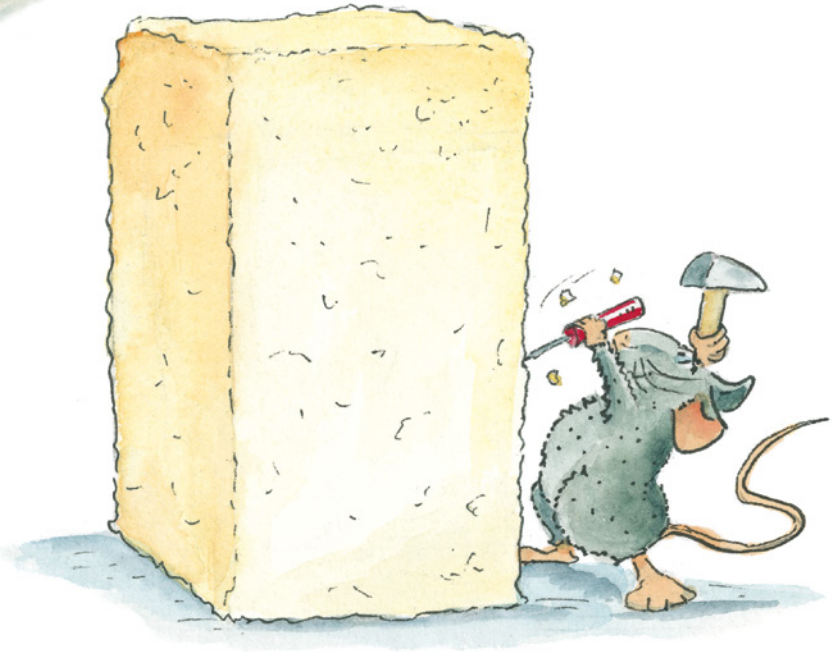

tvrdé sýry,

a dokonce i **smradlavé** sýry.

Ale na jeho vánoční stůl mu
nebyl **žádný** z nich dost dobrý.

Gouda se zklamaně vydal na cestu domů.
A tu **ho** najednou…

… objevil!!!

Tam nahoře, na nebi, tam byl!

Ten úplně **nejlepší** sýr!

Ale jak se k němu dostat?

Gouda dostal nápad…

Přinesl si žebřík a opatrně po něm vylezl nahoru,

až na vysokou kostelní věž.

Vyzkoušel úplně všechno,
co bylo možné.

Ale na ten nejkrásnější ze všech sýrů
se nedalo dosáhnout.

Nijak…

Gouda se vrátil zklamaný a unavený zpátky
do své myší díry a okamžitě usnul.

KOST

Když si trochu odpočinul a zase vylezl ven,
spadl mu najednou před tlapky **obrovský kus** sýra.

„Dar z nebes!“ blesklo mu hlavou.

A tak tomu i bylo…

Z nebe spadl kousek sýra, který ale teď
tomu kulatému sýru na nebi zase chyběl.

Sýr z nebe **úžasně** voněl!

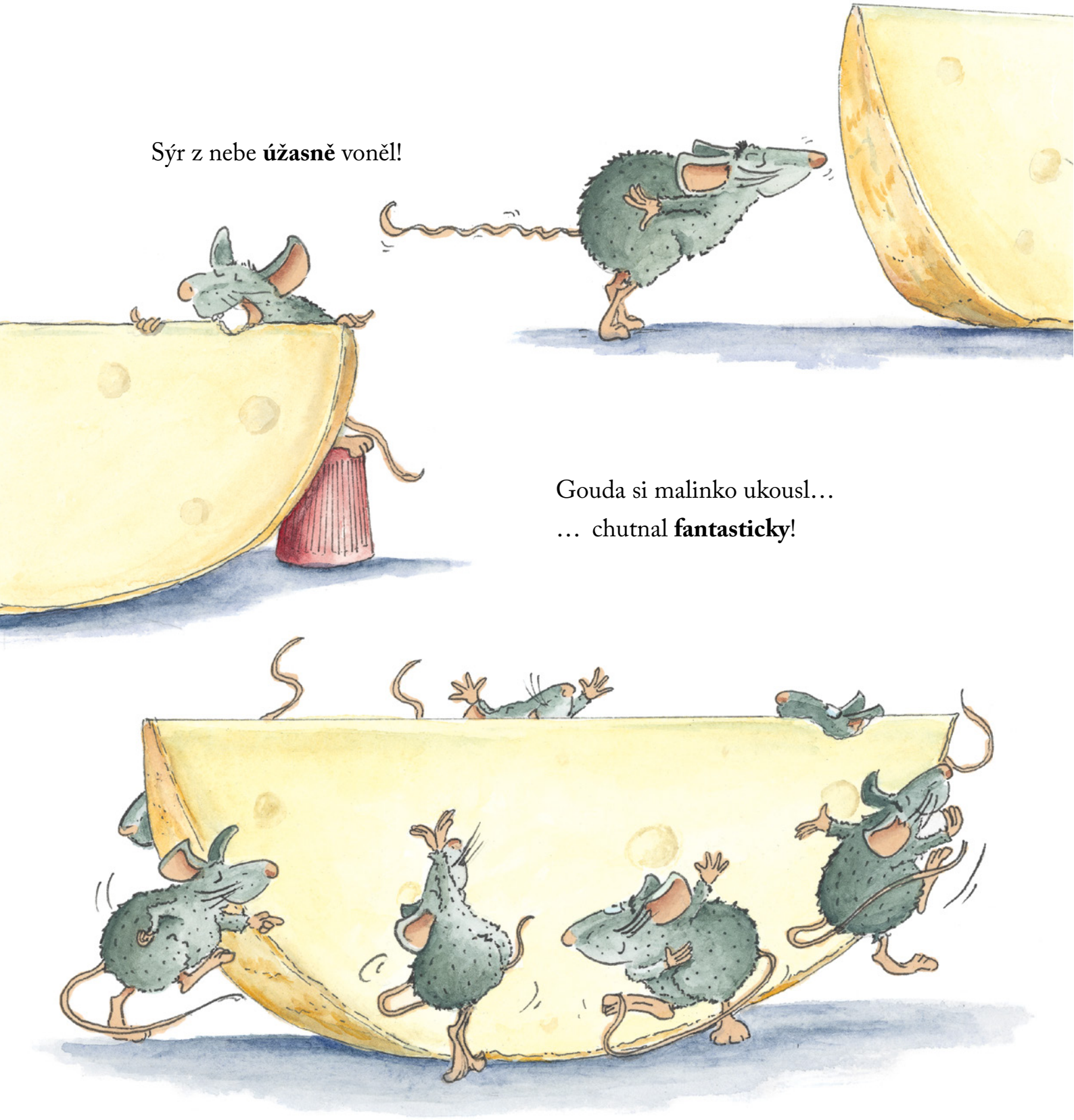

Gouda si malinko ukousl…
… chutnal **fantasticky**!

Samou radostí kolem něj divoce poskakoval.
„Konečně mám nejlepší sýr k štědrovečerní večeři!
A bude jen můj, můj a **jen můj**!“ radoval se.

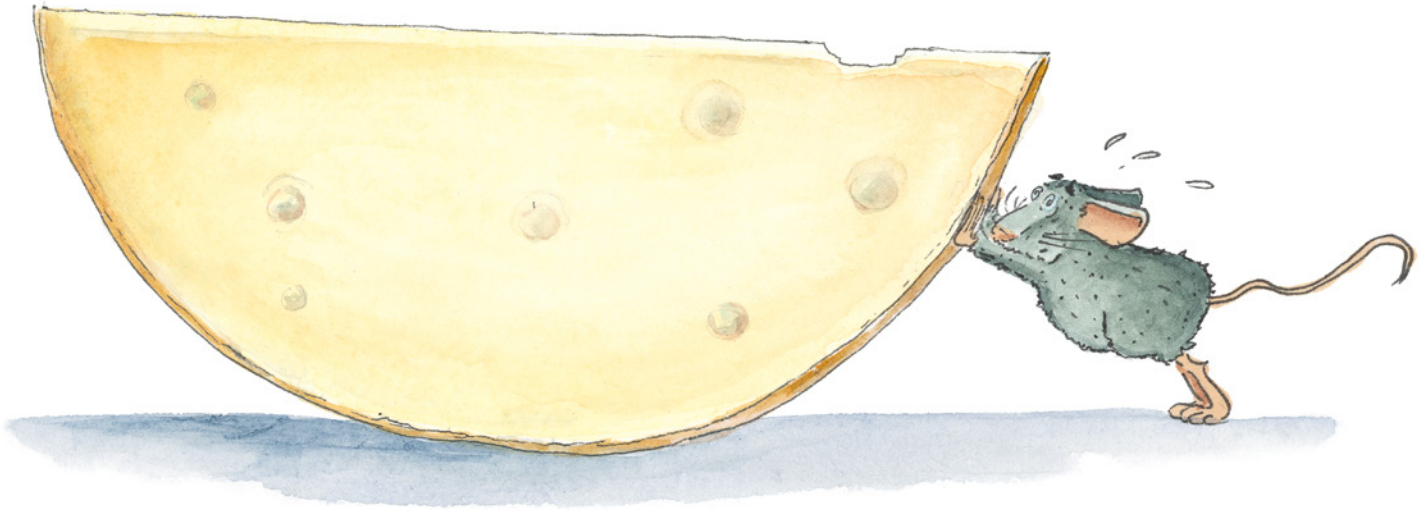

Jedno ale bylo Goudovi hned jasné.
Ten sýr tu nesmí nechat jen tak ležet, jinak by mu ho někdo sebral.

Gouda zkusil tlačit sýr před sebou…
… a pěkně se přitom zapotil,

pokusil se ho táhnout za sebou…
… a zpotil se ještě víc,
ale sýrem nepohnul ani o kousek.

V tu chvíli běžela kolem malá myška.
„Veselé Vánoce," pozdravila přívětivě, „nepotřebuješ pomoct? "
„Ne, děkuji," odpověděl Gouda rychle.
Kdyby mu totiž ta cizí myška pomohla, musel by jí za odměnu kousek sýra dát.
A to **se mu** vůbec **nechtělo**!

Ale sýr se pořád ne a ne hnout z místa, ať se Gouda snažil, jak chtěl.
Byl zkrátka moc velký a těžký.
Navíc začalo sněžit a myšákovi omrzaly tlapky.

Brzy nato se myška vracela zpátky se svým kamarádem potkanem.
„Nemáme ti pomoct?“ zeptal se potkan Goudy vlídně.
„**Ne, děkuji**,“ odvětil překotně Gouda.
Ještě pořád nechtěl ani o kousek nebeského sýra přijít.
A tak šli ti dva dál...
Goudovi zimou zmodral nos a tlapičky měl jako kostičky ledu.
„Počkejte,“ zavolal na ně, „možná, že přece...“
Ale ani ve třech nedokázali sýr nadzvednout.
„Co kdybych přivedla na pomoc bratry?“ navrhla myška.